

**DE LA INSTITUTUL DE
CERCETĂRI AGRICOLE
AL ROMÂNIEI (ICAR)
LA ACADEMIA DE
ȘTIINȚE AGRICOLE A
ROMÂNIEI**

**Prof. univ. dr. emerit dr. ing. dr. h.c.
Valeriu TABARA**

Eveniment de sărbătoare pentru cercetarea agricolă românească:

- 50 de ani de la înființarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură (1969 – 2019);
- 92 de ani de cercetare științifică agricolă instituționalizată în România (1927 – 2019);
- Înființarea Institutului de Cercetări Agronomice al României prin Legea nr.32 din 1927 promulgată prin Înaltul Decret Regal nr.1205/1927;
- Problema agrară a României:
 - problema socială, economică și politică
- Abordarea politică a problemei agrare și a PROBLEMEI RURALE:
 - Declarația de la Padeș (1921);
 - Programul Revoluțiilor de la 1848 în Principatele Române;
 - Proclamația de la Izlaz (1848);
 - Punctul 13 din Proclamația de la Izlaz;
 - Comisia proprietății – Secretar al acesteia, ION IONESCU DE LA BRAD;

- Programul unioniștilor din Moldova și Țara Românească – Divanurile Ad hoc;
- Alexandru Ioan Cuza și rezolvarea unei părți din problema agrară și rurală;
- Reforma agrară din 1864 și programul de modernizare a României;
- Primul Război Mondial – România, Înfăptuirea Unității Naționale, problema agrară și rurală.

Marea Reformă Agrară din 1921 – 1922:

- Reforma agrară, început de definire a sistemului de agricultură din spațiul românesc;
- Sistemul agricol și performanța în agricultura României;
- Precursori și susținători ai înființării de unități de învățământ și cercetare – fermele model:
- Ion Ionescu de la Brad;
- Petre S. Aurelian;
- Haralamb Vasiliu;
- Vlad Cârnu Munteanu;
- Corneliu Roman
- Reforma Agrară din 1921 – 1922, singură, nu a rezolvat și dezvoltarea și mai ales performanța din sistemul de agricultură românesc.
- Nevoia creării unui sistem de cercetare agricolă instituționalizată, dată de nevoia de a determina progres cantitativ, calitativ și economic într-un sector de maximă importanță pentru economia României Mari.

- Sistemul de cercetare agricolă instituționalizat și instituțiile României Mari.
- Institutul de Cercetări Agronomice al României a luat ființă sub presiunea necesității. Alinierea României la nivelul țărilor europene cu institute similare, care să determine științific progresul agriculturii în țările lor.
- Oameni de știință susținători și luptători pentru înființarea ICAR.
- Rolul profesorului GHEORGHE IONESCU – ȘIȘEȘTI ÎN ÎNFIINȚAREA ICAR și a sistemului de cercetare. În perioada premergătoare înființării ICAR, profesorul Gh. Ionescu-Șișești spunea referitor la necesitatea cercetării agricole: **„mai mult decât alt domeniu, în agricultură, cercetarea locală (autohtonă) este singura care POATE DA SOLUȚII JUSTE.**
Un procedeu industrial se poate aplica cu deplin succes oriunde, un motor funcționează la fel în diferite țări, aceste creații ale spiritului uman se pot împrumuta cu succes din alte țări, ÎN AGRICULTURĂ ÎNSĂ PLANTA, ANIMALELE, TEHNICILE CULTURALE TREBUIE ADAPTATE REGIUNII RESPECTIVE ȘI ȚĂRII RESPECTIVE, CU CONDIȚIILE EI SPECIFICE DE CLIMĂ, SOL ȘI DE STRUCTURA SOCIALĂ“.

- Profesorul GHEORGHE IONESCU-ȘIȘEȘTI A CERUT O LEGE DE ÎNFIINȚARE A ICAR ȘI A STAȚIUNILOR AGRONOMICE.
- Au lucrat la proiectul de lege împreună cu prof. Gh. Ionescu-Șișești oameni de știință, precum: SANDU ALDEA, TEODOR SAIDEL, TRAIAN SĂVULESCU, ALEXANDRU NASTEA.
- Rolul Ministrului Agriculturii și Domeniilor CONSTANTIN GAROFLID în promovarea legii în Parlament. A fost un mare susținător al elaborării și aprobării legii de înființare a ICAR și Stațiilor agricole. Acesta spune în favoarea proiectului de lege: „POPULAȚIA CARE SPOREȘTE ȘI NEVOILE CRESCÂNDE ALE FISCULUI IMPUN DEZLEGAREA PROBLEMEI AGRARE ÎNTR-UN SINGUR CHIP – PRIN SPORIREA PRODUCȚIEI, DECI TEHNICA AGRICOLĂ TREBUIE PERFEȚIONATĂ ȘI AGRICULTURA INTENSIFICATĂ. ACESTE POSIBILITĂȚI, ÎNSĂ, NU POT FI REALIZATE DECÂT APLICÂND AGRICULTURII NOASTRE METODELE ȘI CUCERIRILE ȘTIINȚEI. DESIGUR, DATELE ȘTIINȚEI GENERALE ȘI TEHNICI DIN ALTE ȚĂRI NE STAU LA DISPOZIȚIE, DAR VALABILITATEA LOR PENTRU ÎMPREJURĂRILE NOASTRE PARTICULARE ESTE LIMITATĂ”. Câtă valabilitate există și astăzi în ceea ce spunea MINISTRUL CONSTANTIN GAROFLID atunci, în perioada anilor 1926 – 1928, la susținerea Legii în Parlament.

Structura ICAR prevăzută în lege.

Secțiile științifice coordonatoare ale domeniilor de cercetare, în număr de șase:

- Secțiunea fitogenetică și fitotehnie;
- Secțiunea de chimie, microbiologie și fizică agricolă;
- Secțiunea de fitopatologie, entomologie și parazitologie agricolă;
- Secțiunea de creștere a animalelor necesare agriculturii;
- Secțiunea de mașini, îmbunătățiri funciare și construcției rurale;
- Secțiunea de economie rurală

Prin Legea nr. 32 / 1927 promulgată prin Înaltul Decret Regal nr. 1205 din 4 mai 1927, ICAR era dotat cu:

- 11 ha din terenul Academiei de Înalte Studii Agronomice București, cu vecinătățile bine definite;
- 40 ha din terenul de la Băneasa, cu vecinătăți, de asemenea, bine definite.

- Conform Art. 9 din legea modificată prin Înaltul Decret Regal nr. 1677/1932 se prevedea: *„Prin decizie ministerială, Ministerul Agriculturii și Domeniilor poate DOTA Institutul cu suprafețe de teren necesare urmării diferitelor probleme impuse de activitatea Institutului”*. Atunci s-a putut dota un Institut de cercetări de mare însemnătate pentru sectorul agricol românesc. După 1990, chiar instituții ale statului, miniștri și chiar Prim-Miniștri au încercat (și de multe ori au reușit) să ia suprafețele de teren (practic, să le deposedeze de pământ). Cum se poate explica o astfel de atitudine ? Greu de definit.
- La Art. 9 (alin. 4) se stabilea **DREPTUL DE PROPRIETATE AL ICAR: „TOATE TERENURILE, TOATE CLĂDIRILE ȘI ÎNTREGUL INVENTAR AFLATE ÎN FOLOSINȚA INSTITUTULUI, A STAȚIUNILOR ȘI LABORATOARELOR CE DEPIND DE ELE, TREC ÎN DEPLINA PROPRIETATE A INSTITUTULUI DE CERCETĂRI AGRONOMICE AL ROMÂNIEI”**. De ce - se mai pune astăzi întrebarea – de ce **ASAS** revendică aceste proprietăți ? Pentru că în urmă cu aproape 100 de ani ele au fost date în proprietatea cercetării agricole din România, pe care în numele României pentru cercetarea științifică acest patrimoniu a fost și este gestionat (administrat) de către **ASAS**.

După înființarea prin lege a ICAR:

- Comasarea cercetării agricole (în 1930) înglobată în ICAR;
- Stațiunea Agronomică Centrală București;
- Stațiunea Agronomică pentru Controlul Semințelor din Cluj
- Rețeaua Stațiunilor de cercetare agricolă din componența ICAR:
- Stațiunea chimică – oenologică;
- Stațiunea de entomologie;
- Stațiunea de încercare a mașinilor agricole;
- Laboratorul de geniu rural;
- Stațiunile provinciale:
- Stațiunea experimentală agricolă și e înmulțire a semințelor selecționate a Bărăganului ASTRAL – SCDA Mărculești;
- Stațiunea de hidraulică agricolă Pitaru, jud. Dâmbovița;
- Stațiunea experimentală agricolă și de înmulțire a semințelor selecționate Valu lui Traian, jud. Constanța;
- Stațiunea de ameliorarea plantelor și controlul semințelor Iași;
- Stațiunea experimentală agricolă Târgu Frumos Iași;
- Stațiunea de viticultură și enologie Chișinău;
- Stațiunea de fitopatologie Chișinău;

- Stațiunea experimentală agricolă și înmulțirea semințelor selecționate Tighina;
- Stațiunea de ameliorarea plantelor și controlul semințelor Cluj;
- Stațiunea chimică – agronomică Cluj;
- Stațiunea experimentală agricolă și înmulțirea semințelor selecționate Câmpia Turzii, jud. Turda;
- Stațiunea experimentală agricolă și de înmulțirea semințelor selecționate a Banatului Cenad, jud. Timiș – Tarantal;
- Stațiunea experimentală Moara Domnească Ilfov.
- Stațiunile de cercetări centrale aveau ca misiune:
 - dezvoltarea științifică a producției unor sectoare distincte, precum:
 - producție cerealieră;
 - plante de nutreț;
 - horti-viticultură;
 - chimie și enologie;
 - entomologie;
 - încercarea mașinilor agricole.
- Stațiunile zonale:
 - studierea problemelor specifice unor zone de cultură;
 - specificitatea tipurilor de sol.
 - condiții climatice specifice.

Stațiunile – obiecte de activitate multidisciplinare, nu cu specializare îngustă.

În articolele 10 și 11 din Legea nr. 32/1927 se prevedea:

- *„Institutul poate înființa stațiuni de cercetare în diferite regiuni ale țării, diferite după sol și climă*
- *Stațiuni agronomice;*
- *Stațiuni viticole;*
- *Stațiuni sericicole;*
- *Stațiuni specializate pentru ameliorarea plantelor.*
- *Pentru toate acestea, Ministerul Agriculturii și Domeniilor asigură terenul necesar”.*

În anul 1937, la finalizarea localului în care suntem azi, ICAR-ul avea:

- 14 stațiuni centrale;
- 4 laboratoare;
- 21 de Stațiuni regionale în diferite locații din țară.

ACTIVITATEA ICAR DUPĂ 1946.

Prin Decizia Ministerială nr. 1933 modificată prin Decizia Ministerului nr. 7193/30.12.1946 publicată în Monitorul Oficial nr. 11/14.01.1947, ÎN PATRIMONIUL ICAR S-A TRECUT REZERVA DE STAT PENTRU CREAREA UNOR STAȚIUNI NOI:

- Stațiunea de Plante de Nutreț Hălchiu, jud. Brașov;
- Stațiunea de Plante de Nutreț Sângeorgiu de Mureș, jud. Mureș;
- Stațiunea Experimentală Agricolă Ilișești, jud. Suceava
- Stațiunea Experimentală Viticolă Crăciunelul de Jos, jud. Târnava Mare;
- Stațiunea Experimentală Agricolă Prostea Mare, jud. Târnava Mare;
- Stațiunea Experimentală Agricolă Lovrin, jud. Timiș – Tarantal;
- Stațiunea Experimentală Agricolă Calacea, jud. Timiș – Tarantal;
- Stațiunea experimentală Agricolă Sacaloz, jud. Timiș – Tarantal;
- Stațiunea Experimentală pentru Cultura Bumbacului, jud. Teleorman;
- Stațiunea experimentală Agricolă Țâmburești, jud. Dolj;
- Stațiunea Experimentală Agricolă Plante de Nutreț Filiași, jud. olt;
- Stațiunea Experimentală Agricolă Găvojde, jud. Severin;
- Stațiunea Experimentală Agricolă Satu Lung, jud. Satu Mare;

- Stațiunea Experimentală Agricolă Smeeni, jud. Buzău;
- Stațiunea Experimentală Leteni, jud. Baia;
- Stațiunea experimentală Agricolă Seaca, jud. Baia.

Cercetarea se mai desfășura și în alte Institute:

- Institutul de Cercetări Veterinare „Pasteur” (1895);
- Institutul de Cercetări Forestiere, înființat în anul 1933
- ACADEMIA AGRICOLĂ A ROMÂNIEI (1941) prin transformarea Societății Naționale de Agricultură, a fost înființată prin Decretul – Lege nr. 2295 publicat în Monitorul Oficial nr. 190 Partea I / 13.08.1941.
- Scopul Academiei Agricole a României: – de a contribui la progresul cercetărilor științifice în domeniul agriculturii, în sensul ei cel mai larg și de a dezvolta în țara noastră cercetările în această direcție prin coordonarea și cooperarea activității științifice românești și adunarea documentării necesare pentru folosința agriculturii practice de pe tot cuprinsul țării.

Prin Decretul – Lege nr. 1500/1940 publicat în Monitorul Oficial, au fost numiți 47 membri titulari, membri fondatori ai Academiei de Agricultură a României:

- Gheorghe Ionescu – Șișești;
- Grigore Antipa;
- Constantin I. C. Brătianu;
- Gheorghe Cipăianu;
- Alexandru Ciucă;
- Gheorghe K. Constantinescu;
- Nicolae Cornățeanu;
- Marin Drăcea;
- Nicolae Florov;
- Constantin Garoflid;
- Ernest Grintescu;
- Nicolae Juvara;
- Nicolae Lahovary;
- Alexandru Nasta;
- Aurelian Pană;
- Teodor Saidel;
- Nicolae Săulescu;
- Traian Săvulescu;
- Ion C. Teodorescu

Conducerea Academiei de Agricultură a României a fost asigurată de către:

- CONSTANTIN GAROFLID – președinte;
- GHEORGHE IONESCU – ȘIȘEȘTI – vicepreședinte;
- ALEXANDRU CIUCĂ – vicepreședinte;
- AURELIAN PANĂ – vicepreședinte;
- NICOLAE SĂULESCU – Secretar General.

În 1945, în baza Jurnalului Consiliului de Miniștri nr. 998/04.07.1945 publicat în Monitorul Oficial nr. 158/16.07.1945 Partea I 6037, Academia de Agricultură a României a fost desființată (lichidată) „*din rațiuni de Stat*”.

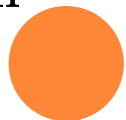
ICAR a funcționat pe toată perioada cât a existat Academia de Agricultură a României, colaborând cu aceasta.

În anul 1943, în ICAR s-a înființat un Laborator special pentru Studiul Eroziunii Solului, cu obiectivul:

- stabilirea mijloacelor de luptă contra acestei calamități.
- În anul 1943, structura ICAR s-a completat cu încă patru Secții, ajungând în total să fie 14 Secții centrale, 4 laboratoare și 21 Stațiuni de cercetare așezate în diferite locații din țară.

- În deceniile 5 și 6 ale secolului XX au avut loc transformări profunde în societatea românească și implicit în agricultură. Aceste transformări afectează și cercetarea agricolă, care se cere a fi organizată pe alte criterii și structuri. Apare nevoia de racordare a cercetării agricole la noile cerințe cucerire din cercetarea biologică.
- În 1957, ICAR se reorganizează prin transformarea unor Secții ale Institutului în Institute de profil noi și un număr de stațiuni și centre de cercetare (100 de Stațiuni, în 1962).
- Coordonator al activității de cercetare devine institutul Central de Cercetări Agricole (ICCA). ICAR-ul își încetează activitatea, care este continuată de entitatea nou creată.
- De-a lungul a 34 de ani de activitate științifică (1928 – 1962), în ICAR s-au realizat lucruri excepționale care, implementate în practica agronomică, au determinat progrese semnificative în agricultura României. Amintim câteva:

- Crearea de soiuri noi productive, de calitate, adaptate la condițiile specifice țării noastre la plantele de cultură, pomicultură, viticultură;
- Îmbunătățirea cunoașterii în domeniul tehnologiilor de producție (lucrarea solului) a elementelor tehnice ale semănatului, lucrărilor de întreținere și asolamentele la principalele culturi agricole;
- Îmbunătățirea principalelor rase de animale și îmbunătățirea tehnologiilor de creștere;
- Analiza chimică (d calitate) a solurilor și a produselor agricole;
- Organizarea sistemului de producere și controlul semințelor și a materialului de plantat pomicol și viticol;
- Organizarea sistemului de protecție a plantelor;
- Diseminarea elementelor de știință agricolă și a rezultatelor de cercetare (radio, presă, cărți tehnice);
- A format oameni de știință autentici în domeniile agricole și cele conexe sau în munca de cercetare științifică, unde au produs rezultate de valoare națională și apreciere internațională.

- Institutul de Cercetări Agronomice al României și-a îndeplinit cu prisosință și succes obiectivele pentru care a fost înființat.
- La ceas aniversar, astăzi, 3 octombrie 2019, aici, în această Aulă istorică din Palatul cercetării agricole românești, trebuie să-i amintim pe cei care au pus bazele și au dezvoltat cercetarea științifică românească.
- Sunt mii, dar dintre atâția merituoși slujitori pe altarul științei agricole îi prezentăm aici pe:
 - Academician GHEORGHE IONESCU – ȘIȘEȘTI, ctitor și Director al ICAR o perioadă lungă de timp;
 - CONSTANTIN GAROFLID, susținător determinant al înființării ICAR și Președinte al Academiei de Agricultură a României;
 - Academician TRAIAN SĂVULESCU, Director al ICAR;
 - Academician GRIGORE OBREJANU, Director al ICAR;
 - Academician IRIMIE STAICU, Director al Institutului Central de Cercetări Agricole.

Înainte de înființarea ICAR:

- În anul 1926, prin legea privind îmbunătățirea și apărarea sănătății animalelor, publicată în Monitorul Oficial nr. 3/3.01.1926 s-a înființat Institutul Național Zootehnic.
- Scopul Institutului Național Zootehnic:
 - studiul științific și practic al chestiunilor din domeniul zootehnic național;
 - formarea de specialiști în diferite ramuri ale zootehniei;
 - elaborarea de îndrumări privind creșterea și hrănirea animalelor.
- Institutul Național Zootehnic se compunea din (a se vedea Statutul):
- Secțiuni;
- Stațiuni experimentale sau ferme (art. 3).

În 1947, prin Legea nr. 176 publicată în Monitorul Oficial nr. 127/07.06.1947, Institutul Național Zootehnic se reorganizează în Institutul de Cercetări Zootehnice al României, cu următoarele Stațiuni experimentale:

- Afumați, jud. Ilfov;
- Bonțida, jud. Cluj;
- Constanța, jud. Constanța;
- Dulbanu, jud. Buzău;
- Mangalia, jud. Constanța;
- Palas, jud. Constanța;
- Pădureni, jud. Timiș, devenit mai tarziu nucleul combinatului Comtim
- Pipera, jud. Ilfov;
- Popăuți, jud. Botoșani;
- Rădăuți, jud. Rădăuți;
- Rușețu, jud. Brăila;
- Runcu, jud. Dâmbovița;
- Slobozia, jud. Ialomița.
- Scop: Creșterea animalelor de rase din specii diferite.

Institutul Central de Cercetări Agricole, conform Legii nr. 1/1962, avea în structură:

- Institutul de Cercetări pentru Cereale și Plante Tehnice Fundulea, înființat prin HCM nr. 305/22.05.1961 prin unificarea ICAR cu Institutul de Cercetări pentru Cultura Porumbului Fundulea, înființat prin HCM nr. 2731/28.12.1956 modificat prin HCM nr. 330/01.01.1957;
- Institutul de Cercetări Horti – Viticole înființat prin HCM nr. 2731/1956 din Secțiile de Viticultură, Pomicultură și Legumicultură desprinse din ICAR, care cuprindea următoarele Stațiuni:
 - Stațiunea Experimentală Cluj;
 - Stațiunea Experimentală Bistrița;
 - Stațiunea Experimentală Pomicolă Voinești cu Secția Bilcești;
 - Stațiunea Experimentală Viticolă Drăgășani;
 - Stațiunea Experimentală Viticolă Valea Călugărească;
 - Stațiunea Experimentală Viticolă Odobești;
 - Stațiunea Experimentală Viticolă Murfatlar;
 - Stațiunea Experimentală Viticolă Crăciunel;
 - Stațiunea Experimentală Legumicolă Țigănești
 - Ferma Didactică Istrița, transformată în Stațiune Experimentală Horti-Viticolă

În 1967 are loc divizarea Institutului de Cercetări Horti-Viticole în trei Institute:

- Institutul de Cercetări Pomicole Mărăcineni;
 - Institutul de Cercetări pentru Viticultură și Vinificație Valea Călugărească;
 - Institutul pentru Cercetări în Legumicultură și Floricultură Țigănești – Vidra.
- Institutul de Cercetări Zootehnice este reorganizat prin Legea nr. 176/1947.
 - Institutul de Cercetări Veterinare este înființat în anul 1895.
 - Institutul de Mecanizare a Agriculturii este înființat prin HCM nr. 543/16.04.1952 prin transformarea Stațiunii de Încercare a Mașinilor și Uneltelor Agricole a ICAR prin Directiva Ministerială nr. 1145/1930.
 - Secția de Economie Agrară.
 - Secția de Pedologie.
 - Tot în cadrul ICCA, prin HCM nr. 2380/1967, la data de 1 octombrie s-au înființat:
 - Institutul de Cercetări pentru Cultura Cartofului și a Sfeclei de Zahăr (condus de dr. Matei Berindei);

- Institutul de Cercetări pentru Protecția Plantelor București, prin reorganizarea Secției de Protecția Plantelor al ICCA;
- Institutul de Cercetări pentru Economie Agrară prin reorganizarea Secției de Economie Agrară din ICCA;
- Stațiuni experimentale de cercetări agricole regionale;
- Stațiunea Centrală pentru Apicultură și Sericicultură.

Un fapt important l-a constituit schimbarea de regim politic după Al Doilea Război Mondial, care a afectat cercetarea agricolă ca structură, dar și conceptual. S-a încercat – chiar cu forța – impunerea în știința agricolă a concepțiilor bolșevico-sovietice emise de acad. LÂSENKO și alții). Cercetătorii români au rezistat tuturor presiunilor și au îndreptat sistemul de cercetare agricolă românească spre sisteme moderne, ce aveau la bază principii cu adevărat științifice, care au dus la progresul lumii întregi. (foto NICOLAE GIOSAN).

Deschiderea de contacte cu instituții de cercetare din Vestul Europei și SUA.

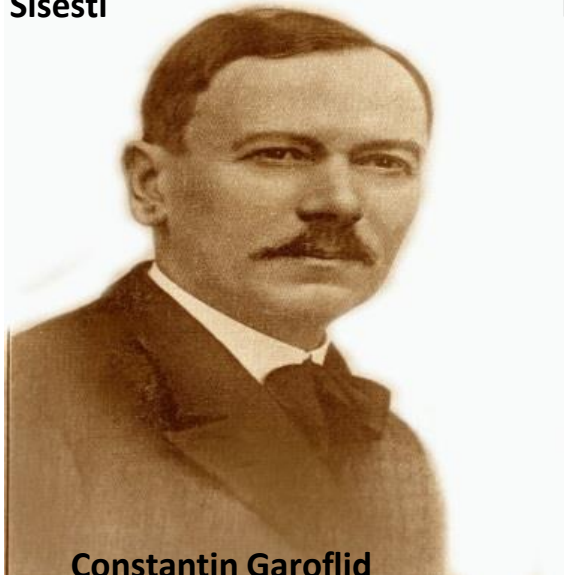
PRESEDINTII INSTITUTULUI DE CERCETARI AGRONOMICE AL ROMANIEI

Gheorghe Ionescu Sisesti

Traian Săvulescu

Constantin Garoflid

Grigore Obrejanu

SEDIUL INCDA FUNDULEA

CÂMPUL DE AMELIORARE A FLORII SOARELUI – INCDA FUNDULEA

CÂMP TESTARE LINII DE CARTOF – SCDA SUCEAVA

RASE DE PORUMB – BANCA DE GENE SUCEAVA

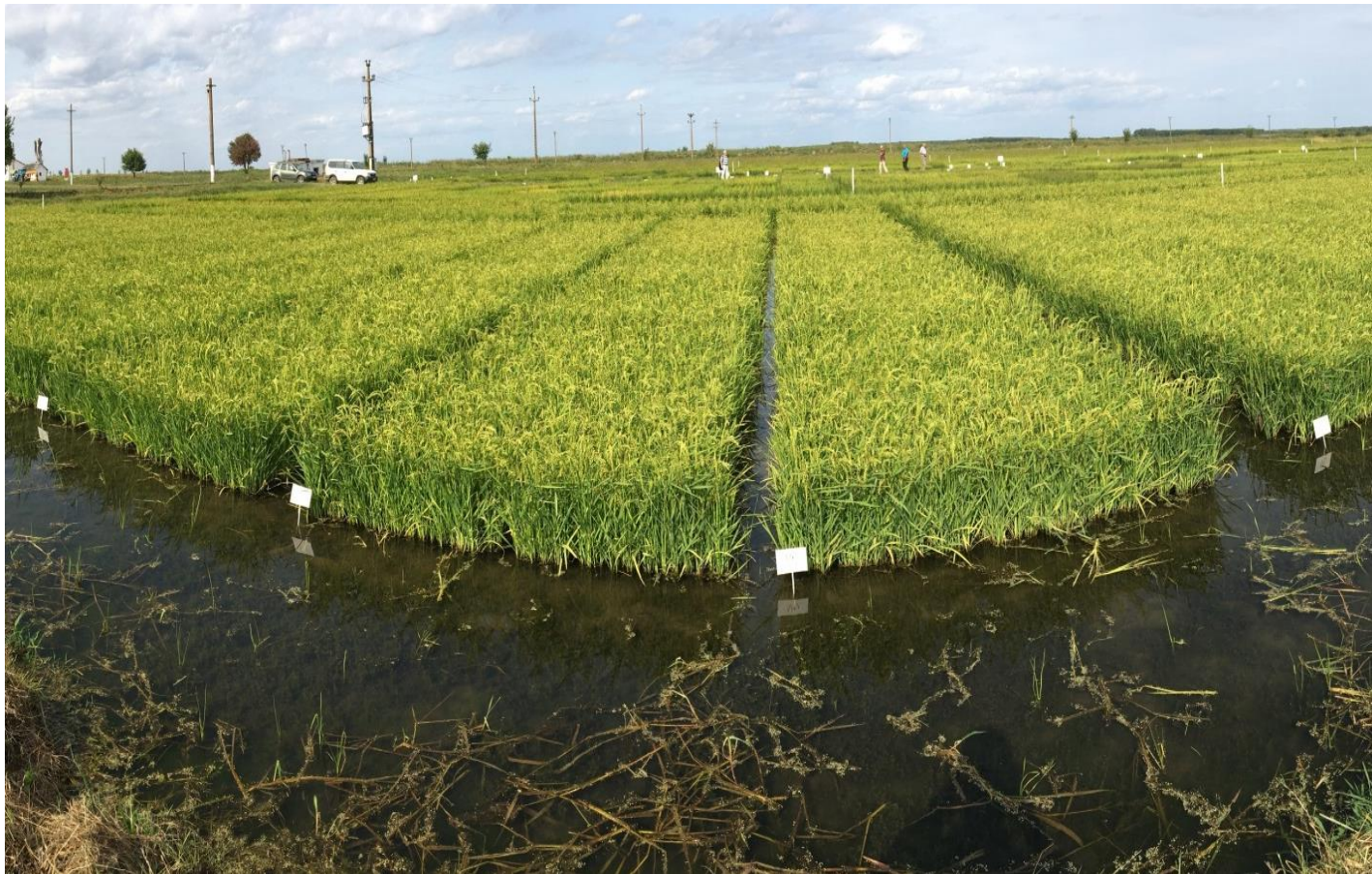
CÂMP EXPERIMENTAL DE AMELIORARE A CÂNEPEI – SCDA LOVRIN

SOIUL DE GRÂU DE TOAMNĂ ANDRADA – SCDA TURDA

CÂMP CERCETARE OREZ – SCDA BRĂILA

ACADEMIA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI SILVICE

- În anul 1969, ca urmare a Decretului nr. 204 din 11 noiembrie, prin art. 24 și 31 se reglementează înființarea Academiei de Științe Agricole și Silvice. Odată cu înființarea ASAS încetează activitatea ICCA, conform art. 15 din Decretul nr. 122/1970.
- Adunarea Generală de Constituire a ASAS a avut loc în data de 14 noiembrie 1969. Locul: Ala magna a ASAS, cea în care ne găsim acum.
- Obiectivul ASAS: DE A CONTRIBUI LA DEZVOLTAREA CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE ȘI PROMOVAREA PROGRESULUI TEHNIC ÎN AGRICULTURĂ ȘI SILVICULTURĂ.
- La Adunarea generală de constituire a ASAS au participat:
 - IOSIF BANC, membru marcant al conducerii PCR;
 - Prof. dr. GHEORGHE BUZDUGAN, președintele Consiliului Național al Cercetării Științifice;
 - Acad. Ștefan MILCU, Vicepreședinte al Academiei Republicii Socialiste România

ACADEMIA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI SILVICE

- Momentul înființării ASAS.
- Transformările fundamentale din deceniile 4,5 și 6 ale secolului XX.
- În 1962 are loc înființarea ICCA, coordonator a peste 100 de Institute și Stațiuni de Cercetare Agricolă.
- ASAS s-a înființat ca urmare a Decretului nr. 704 din 11 octombrie 1969 art. 24 și 31 din Decretul de Organizare a Ministerului Agriculturii și Pădurilor.
- Decretul nr. 122 din 18 martie 1970 consfințește înființarea ASAS, când încetează activitatea Institutului Central de Cercetări Agronomice.
- Perioada 1950 – 1969 – perioadă grea și cu mari responsabilități, inclusiv de orientare a cercetării.
- **OBIECTIVUL GENERAL AL ASAS: „DE A CONTRIBUI LA DEZVOLTAREA CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE ȘI PROMOVAREA PROGRESULUI TEHNIC ÎN AGRICULTURĂ ȘI SILVICULTURĂ “ prin coordonarea cercetării agricole și silvice.**

PRESEDINTII ACADEMIEI DE STIINTE AGRICOLE SI SILVICE

- Adunarea Generală de Constituire a ASAS, vineri, 14 noiembrie 1969, în actuala Aula Magna a ASAS, în care ne găsim azi, loc istoric pentru cercetarea românească.

- Participanții la Adunarea Generală de Constituire a ASAS:
 - IOSIF BANC, membru marcant al conducerii PCR;
 - Prof. dr. GHEORGHE BUZDUGAN, Președinte al Consiliului Național al Cercetării Științifice;
 - Acad. Ștefan MILCU, Vicepreședinte al Academiei Republicii Socialiste România;
 - reprezentanți ai unor instituții științifice agricole și silvice;
 - delegați din instituțiile de învățământ superior agricol;
 - specialiști din unitățile de cercetare.

Obiectivul Adunării Generale: Constituirea ASAS cu obiectivul:

- ASAS, instituție care organizează, îndrumă și controlează întreaga activitate științifică în domeniul agriculturii și silviculturii. Modul de funcționare se stabilește prin Statutul acestei academii.

MAȘINA PENTRU STROPIT ÎN VII ȘI LIVEZI CU SENZORI ULTRASONICI PENTRU DETECTAREA CORONAMENTULUI MSL – INCDMA BUCUREȘTI

CÂMP DE SELECTŢIE LA *LOLIUM PERENE* – SCDA LOVRIN

BAZA EXPERIMENTALĂ – SCDP NUCET

INTERIOR STAȚIE PILOT – INCDBA BUCUREȘTI

ȘCOALA DE VIȚĂ DE VIE – CULTURĂ DE MATERIAL SĂDITOR – ICDVV VALEA CĂLUGĂREASCĂ

- Deschiderea lucrărilor Adunării Generalea fost făcuta de NICOLAE GIOSAN, care a reiterat rolul fundamental pe care-l joacă cercetarea agricolă și silvică în progresul și eficiența activităților din agricultură și silvicultură.
- Se accentuează scopul ASAS: DE A CONCENTRA ÎNTR-UN SINGUR FOR (ASAS) TOATE FORȚELE DE CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ DIN AGRICULTURĂ.
- Prin HCM nr. 565/1970 se aprobă Statutul ASAS.
- Conduce direct activitatea de cercetare științifică în agricultură și silvicultură de pe întreg cuprinsul României.
- Organizează sistemul de producere de sămânță și material de plantat: pomicol, viticol, de înaltă valoare biologică.
- Dezvoltarea legăturii organice între sectorul de cercetare și cel de producție.
- Instruirea cadrelor tehnice din agricultură prin:
 - cursuri de scurtă durată;
 - practica în producție;
 - recrutarea, formarea și promovarea de cercetători;
 - dezvoltarea de relații de colaborare cu instituții similare din alte țări.

Structurile de conducere ale ASAS:

- Adunarea Generală (ordinară și extraordinară);
- Conducerea executivă prin:
 - Președintele ASAS;
 - Vicepreședinți;
 - Secretar General al ASAS;
 - 7 – 8 membri aleși pentru o perioadă de 5 ani.
- S-au ales membrii ASAS:
 - 17 membri de onoare;
 - 45 membri titulari;
 - 55 membri corespondenți.

MEMBRII DE ONOARE ASAS ALEȘI ÎN PRIMA ADUNARE GENERALĂ DIN 14 NOIEMBRIE 1969

- CONSTANTIN BĂICOIANU
- TEODOR BUȘNIȚĂ
- NICOLAE CONSTANTINESCU
- NICOLAE CORNĂȚEANU
- GRIGORE ELIESCU
- MIRCEA IONESCU
- TUDOR IONESCU
- VASILE JUCU
- GHEORGHE MIRICĂ
- CONSTANTIN PINTEA
- RUDOLF POLOCSAY
- IOAN F. RADU
- IOAN SAFTA
- NICOLAE SĂULESCU
- NICOLAE TEODOREANU
- IOAN TEODORESCU
- NICOLAE ZAMFIRESCU

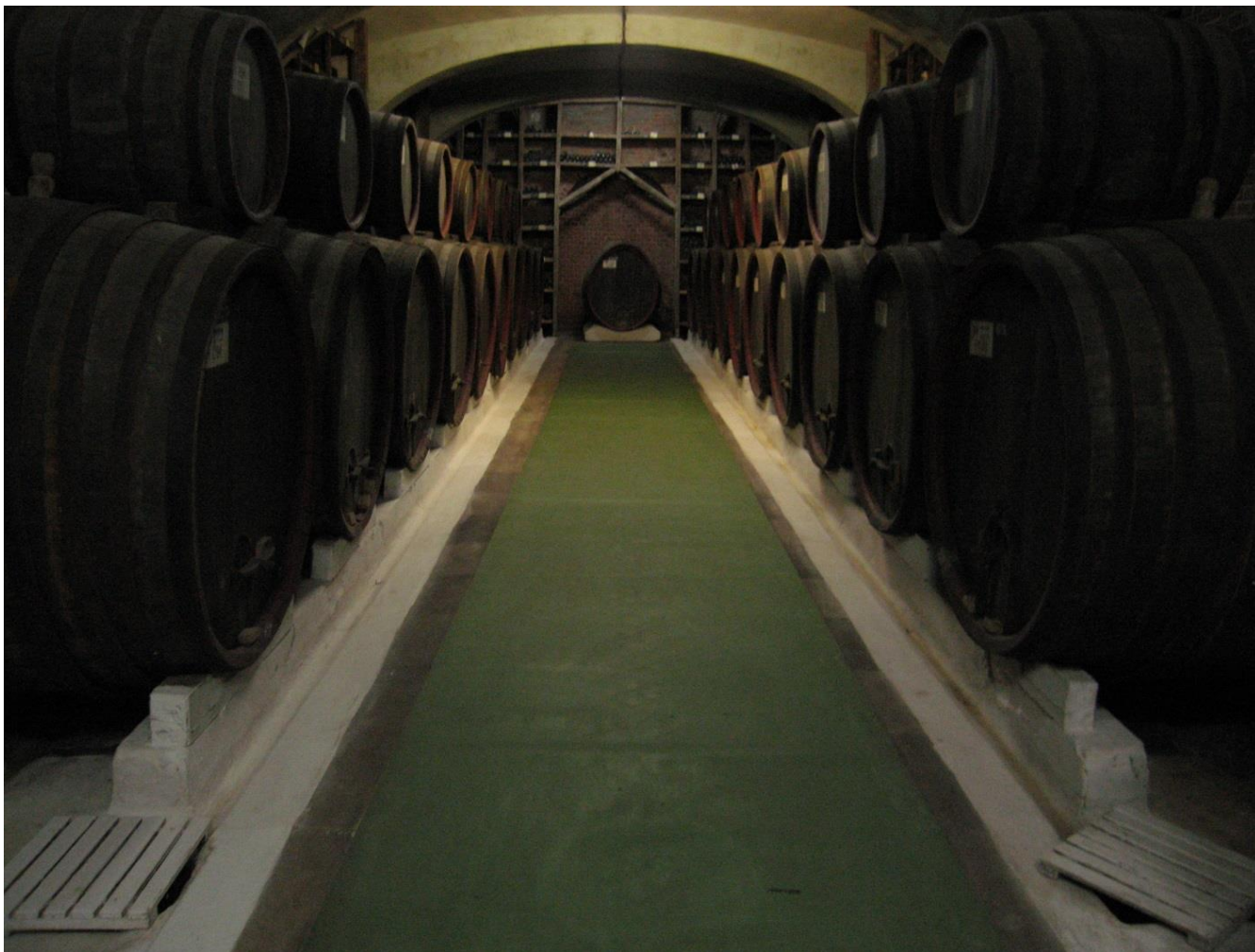

**MEMBRII TITULARI AI ASAS ALEȘI PRIN VOT SECRET ÎN PRIMA ADUNARE GENERALĂ
DIN DATA DE 14 NOIEMBRIE 1969**

- GHEORGHE ANGHEL
- BHEORGHE BÂIA
- GHEORGHE BÂLTEANU
- MARCU BOTEZAN
- BUCUR ȘCHIOPU
- NICHIFOR CEAPOIU
- CONSTANTIN CHIRIȚĂ
- GRIGORE COCULESCU
- GHERASIM CONSTANTINESCU
- DAVID DAVIDESCU
- IULIAN DRĂCEA
- GHEORGHE DRĂGAN
- NICOLAE GIOSAN
- VASILE GHEȚIE
- VIRGIL GLIGOR
- ANA HULEA
- NICOLAE HULPOI
- ION LUNGU
- CONSTANTIN MANOLACHE
- TEODOR MARTIN
- ANGELO MICULESCU
- MIRCEA MOȚOC
- NICOLAE MUNȚIU
- TIBERIU MUREȘAN
- EMIL NEGRUȚIU
- GRIGORE OBREJANU
- ION POPESCU – ZELETIN
- ILIE POPOVICI
- ALEXANDRU PRIADCENCO
- EUGEN RĂDULESCU
- HORIA SLUȘANSCHI
- VASILE ȘONEA
- IRIMIE STAICU
- MARIN STANCU
- NICOLAE STAMATIN
- NICOLAE ȘTEFAN
- ȘTEFAN TEODORESCU
- SAVA TIMARIU
- TOMA DRAGOȘ
- GHEORGHE VALUȚĂ
- AMILCAR VASILIU
- VASILE VELICAN
- OCTAVIAN VLĂDUȚIU
- EMIL NEGULESCU
- MIRCEA OPREAN

CRAMA – SCDVV ODOBEȘTI

CULTURĂ DE PIERSIC ÎN FLOARE – SCDP CONSTANȚA

SOI DE GUTUI „MOLDOVENEȘTI” – SCDP TG. JIU

PRODUCEREA MATERIALULUI SĂDITOR ÎN SPAȚII PROTEJATE – INCDP MĂRĂCINENI

ARDEI ALTOIT – ICDIMPH HORTING

MEMBRII CORESPONDENȚI AI ASAS ALEȘI PRIN VOT SECRET ÎN PRIMA ADUNARE GENERALĂ ÎN DATA DE 14 NOIEMBRIE 1969 (55 membri)

- DIONISIE ANDRONICESCU
- PETRE BANIȚĂ
- TUDOREL BAICU
- CONSTANTIN BĂLAN
- MATEI BERINDEI
- MARIA CAPISIZU
- ION CEAUȘESCU
- VASILE CHIRIAC
- ECATERINA CONSTANTINESCU
- ION CONSTACHE
- EUGEN COSTIN
- VALERIU COTEA
- ALEXANDRU COVOR
- MIHAI CRISTEA
- ION DAVIDOIU
- ALEXANDRU DINENY
- AUREL DORNEANU
- DUMITRU DUMITRU
- NICOLAE FLOREA
- CONSTANTIN JEEP
- MARTIN HAMAZ
- LUCIAN HATMANU
- CONSTANTIN IONIȚĂ
- ANDREI LASANY
- IULIU LASZLO
- AUREL LĂPUȘAN
- ION LUPE
- ION MAIER
- BUJOR MĂNESCU
- ION MILESCU
- ION MODORAN
- ION MOLDOVAN
- MIHAIL NAGY
- MARIN NEAGU
- TRAIAN NEGRUȚIU
- CEZAR NICOLAU
- KLAUS NIEDERMEIER
- MILU OȘLOBEANU
- VASILE OȚEL
- FANA POPA
- ION POPOVICIU
- ION PUIA
- CORNELIU RĂUȚĂ
- NICOLAE RUCĂREANU
- AUREL SAVESCU
- EMIL SILAȘ
- ENACHE SÂRBU
- SORIN SOCIU
- VICTORIA SUTA
- VASILE TEMEȘAN
- STAN TÂRLEA
- PETRE TOMOROGA
- ILIE VASILESCU
- GHEORGHE VINES
- EMIL VLAICU

- Prin HCM nr. 565/1970 s-a aprobat Statutul Academiei de Științe Agricole și Silvice. În același HCM s-au aprobat și unele măsuri pentru îmbunătățirea organizării unităților de cercetare științifică ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

- La articolul 3 al HCM nr. 565/1970 se enumerau unitățile de cercetare subordonate ASAS la acea vreme.

- **INSTITUTE**

- **Institutul de Cercetări pentru Cereale și Plante Tehnice Fundulea cu 11 Stațiuni:**

- SCA ALBOTA - SCA PODUL ILOAIEI - SCA SUCEAVA
- SCA BRĂILA - SCA ORADEA - SCA TURDA
- SCA CARACAL - SCA ȘIMNIC - SCA MĂRCULEȘTI
- SCA LOVRIN
- SCA VALUL LUI TRAIAN

- **Institutul de Cercetări pentru Pomicultură Mărăcineni, cu șase Stațiuni de Cercetare:**

- • SCP BAIA MARE • SCP BISTRIȚA • SCP TÂRGU JIU
- • SCP FĂLTICENI • SCP GEOAGIU • SCP VOINEȘTI

- Institutul de Cercetări Veterinare și Biopreparate „Pasteur” București
- Institutul de Cercetări pentru Mecanizarea Agriculturii București
- Institutul de Cercetări pentru Protecția Plantelor București
- Institutul de Cercetări și Studii Pedologice
- Institutul de Cercetări pentru Economie Agrară

STAȚIUNI CENTRALE

- Stațiunea Centrală de Cercetări pentru Ameliorarea Nisipurilor Bechet Dolj, care în anul 1977 s-a reorganizat în Stațiunea Centrală de Cercetări pentru Cultura Plantelor pe Nisipuri Dăbuleni
- Stațiunea Centrală de Cercetări pentru Combaterea Eroziunii Solului Perieni Vaslui
- Stațiunea Centrală de Cercetări pentru Cultura Pajiștilor Brașov Măgurele, care prin Decretul Consiliului de Stat nr. 170/1981 s-a transformat în Institutul de Cercetare și Protecție pentru Cultura Pajiștilor Brașov Măgurele, cu trei stațiuni:
 - SEP TIMIȘOARA SEP ARGEȘ SEP VASLUI

CULTURĂ DE TOMATE ÎN SPAȚII PROTEJATE – SCDL BUZĂU

LOT DEMONSTRATIV DE SPECII AROMATICE – SCDL BACĂU

PRODUCERE DE SĂMÂNȚĂ CEAPĂ DE BUZĂU – SCDL BUZĂU

SORTIMENT DE SOIURI DE LALELE – ICDLF VIDRA

KARAKUL DE BOTOȘANI - NUANȚE PIELICELE VARIETATE ROZ – SCDCOC POPĂUȚI

- INSTITUTUL PENTRU MECANIZAREA AGRICULTURII BUCUREȘTI (prin HCM nr. 543/16.04.1952);
- INSTITUTUL DE STUDII ȘI CERCETARI PEDOLOGICE BUCUREȘTI (prin comasarea Institutului pentru Cercetări Pedologice al ASAS cu Centrul de Pedologie și Ecologie Agricolă și Silvică al Academiei Române, Secției de Hărți Pedologice din Institutul de Geologie București și Serviciul de Pedologie din Întreprinderea Geologică de Prospekțiuni din Ministerul Industriei Miniere și Geologiei);
- INSTITUTUL DE CERCETARI PENTRU PROTECȚIA PLANTELOR BUCUREȘTI;
- STAȚIUNEA CENTRALĂ DE CERCETĂRI PENTRU AMELIORAREA NISIPURILOR BECHET – DOLJ, din reprofilarea Stațiunii Experimentale Bechet;
- Stațiunea Centrală pentru Combaterea Eroziunii Solului – Perieni, prin reprofilarea Stațiunii Experimentale Perieni;
- Stațiunea Centrală pentru Cultura Pajiștilor Brașov (Măgurele);
- Stațiunea Centrală de Cercetări pentru Creșterea Ovinelor Palas (Constanța), având în subordine trei Stațiuni:
 - Stațiunea Experimentală Zootehnică Moroeni;
 - Stațiunea Experimentală Zootehnică Popăuți;
 - Stațiunea Experimentală Zootehnică Rușețu.

- Stațiunea Centrală de Cercetări pentru Sericicultură și Apicultură București;
- Centrul de Informare și Documentare pentru Agricultură și Silvicultură București.
- 1992, moment de referință – Academia de Științe Agricole și Silvice primește prin numele ilustrului savant „GHEORGHE IONESCU - ȘIȘEȘTI“. Hotărârea de guvern este semnată de către TEODOR STOLOJAN, prim-ministru.
- În 2002, prin legea nr. 290 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare dezvoltare din domeniul agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și al Academiei de Științe Agricole și Silvice „Gheorghe Ionescu - Șișești“ SISTEMUL DE CERCETARE AGRICOLĂ S-A REORGANIZAT astfel:
 - ASAS, ca entitate;
 - 16 Institute
 - 60 de Stațiuni de cercetare;
 - 15 stațiuni de dezvoltare.
- Legea nu a creat cadrul de protecție al unităților de cercetare, ca urmare a unor modificări prea frecvente ale acestei legi (numărul de unități de cercetare s-a redus continuu).
- Un moment de cotitură pentru ASAS și sistemul de cercetare agricolă l-a constituit apariția Legii nr. 45/2009 prin HG nr. 1581/2009, modificată prin HG nr. 1/2011, de aprobare a Statutului ASAS.

Atribuțiile ASAS – date de legea nr. 45/2009.

- În mare, sunt aceleași cu ale ICCA, ICAR și IMZ.
- Stabilește obiectivele de interes prioritar în domeniul cercetării – dezvoltării în concordanță cu Strategia de dezvoltare a agriculturii și Programul de Guvernare;
- Fundamentează strategiile și politicile de dezvoltare a producției agricole, silviculturii și industriei alimentare;
- Coordonează activitățile de cercetare – dezvoltare din domeniile sale.
 - Are în subordine unități organizate ca institute, stațiuni și centre de cercetare – dezvoltare.
- Monitorizează activitatea de cercetare – dezvoltare și rezultatele în cadrul programelor de cercetare finanțate de la bugetul propriu, din venituri proprii, din subvenții bugetare.

- Fundamentează științific (ar trebui s-o facă, dar...) politicile agricole de dezvoltare rurală ale MADR.
- Elaborează și realizează analize, proiecte, studii și lucrări de sinteză, pe care le pune la dispoziția factorilor de decizie din sistemul public.
- Organizează, îndrumă, coordonează și controlează activitatea de cercetare – dezvoltare și economico-financiară în unitățile din subordine.
- Adoptă măsuri potrivit normelor legale pentru creșterea performanțelor de management în cercetarea științifică și în activitatea de dezvoltare;
- Contribuie la valorificarea rezultatelor cercetării prin transfer tehnologic al acestora în practica agronomică;
- Propune și realizează, cu personal propriu și în colaborare, programe și proiecte de cercetare multidisciplinare și proiecte de dezvoltare rurală;
- Reprezintă Statul român în relațiile științifice internaționale în domeniile sale de activitate;

Are în subordine / coordonare Institute și Stațiuni de Cercetare – Dezvoltare. La nivelul anului 2011, ASAS avea:

- 4 Institute Naționale, în subordine (azi sunt în coordonare științifică);
- 13 Institute, în subordine;
- 40 Stațiuni, în subordine;
- 9 unități de cercetare privată, în coordonare științifică.
- Prin legea nr. 45/2009; prin Anexa 4, zece unități de cercetare se predau către instituții de învățământ superior.

- șase unități se REORGANIZEAZĂ prin fuziune (anexa 5) ca unități de cercetare – dezvoltare de drept public, în subordinea ASAS;
- 14 unități se reorganizează în societăți comerciale pe acțiuni, cu capital integral de stat, sau se desființează (anexa 6).
- Din păcate, și acum, la 10 ani după promulgare, situația unităților din Anexele 4 și 6 (cu excepția Stațiunii Pomicole Cluj) nu este rezolvată.
- Precizare fundamentală în legea nr. 45/2009: „ACADEMIA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI SILVICE «GHEORGHE IONESCU-ȘIȘEȘTI» ESTE CONTINUATOAREA TRADIȚIEI DE ORGANIZARE ȘI COORDONARE A ACTIVITĂȚII DE CERCETARE ȘI UNICUL SUCCESOR ÎN DREPTURI PATRIMONIALE AL:
 - INSTITUTULUI DE CERCETĂRI AGRONOMICE AL ROMÂNIEI
 - INSTITUTULUI NAȚIONAL ZOOTEHNIC
 - INSTITUTULUI CENTRAL DE CERCETĂRI AGRICOLE” reorganizate în structura ASAS, care a preluat nu numai atribuțiile, dar și structura acestora.

VACI DE RASĂ BRUNĂ LA TÂRGUL INTERNATİONAL DE AGRICULTURĂ – INDAGRA – SCDB ARAD

VACĂ DE RASĂ BĂLȚATĂ ROMÂNEASCĂ LA TÂRGUL AGROALIM ARAD – SCDB ARAD

VACĂ GESTANTĂ DIN RASA PINGAU DE TRANSILVANIA – SCDB TG. MUREȘ

CAPRINE – RASA ALBĂ DE BANAT – SCDCOC CARANSEBEȘ

De menționat și de știut mai ales următoarele:

- De 158 de ani, activitatea de cercetare agricolă românească este legată de vatra HERĂSTRĂULUI.
- 1902 – 1927 – Stațiunea agronomică de la Herăstrău;
- 1927 – 1961 – Institutul de Cercetări Agronomice (ICAR)
- 1962 – 1969 – Institutul de Cercetări Agronomice al României (ICCA)
- 1969 – prezent – Academia de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu - Șișești”, instituția cu cel mai lung parcurs, în ani, în calitate de conducător/coordonator al cercetării agricole românești.
- Cu realizări formidabile, extrem de valoroase nu numai din punct de vedere științific, ci mai ales practic, dar în cele mai multe cazuri întrunind ambele elemente de valoare.

- **APRECIERE SI CINSTIRE** pentru toți cei care au lucrat și creat soiuri și hibrizi de plante cultivate în cultură mare, pomicultură, viticultură, legumicultură, floricultură, toată considerația și respectul nostru, acum, într-un ceas aniversar. Același lucru îl exprim la adresa tuturor celor care au creat rase noi de animale sau le-au îmbunătățit pe cele existente.
- Toată stima și considerația pentru toți cercetătorii care, cu eforturi excepționale, au creat sau au perfecționat tehnologiile de cultivare a plantelor sau de creștere a animalelor din toate rasele.
- Tot respectul și considerația pentru cei care au fost mari protectionisti, au pus bazele și au dezvoltat sistemul fitosanitar în România.
- Creatorilor de produse fitosanitare, zoo-sanitare, veterinare, toată stima și considerația.
- Cercetătorilor din domeniile alimentară, economică, al resurselor naturale (pedologie, agrochimie, mediu înconjurător, apă) mulțumiri și respect.
- Acum, la ceas aniversar, nu putem să nu aducem un omagiu, mulțumiri și respect pentru toți cei care au condus și conduc unități de cercetare, indiferent de gradul lor. Ei sunt cei care precum vaporul, corabia sau barca le-au condus prin vremurile care nu întotdeauna au fost frumoase și liniștite, din contră, imprevizibile și agitate precum marea.

- Mulțumiri întregului corp (la prima vedere) de funcționari la nivel central sau al unitățile de cercetare care și-au adus și aduc o contribuție semnificativă la funcționarea în parametri apropiați de normal a ASAS și a unităților de cercetare – dezvoltare.
- Special mă adresez cu această ocazie colegilor de la Serviciul Patrimoniu și Juridic al ASAS: Cristina Biolan, Ileana Popescu, Lorena Mihăilă, pentru excepționala contribuție la elaborarea și promovarea proiectelor de HG pentru toate unitățile de cercetare agricolă din rețeaua ASAS. Au avut o contribuție decisivă la rezolvarea acestora.
- Aduc calde mulțumiri Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, domnului Ministru Petre Daea, domnului Secretar de Stat Floricel Maricel Dima, echipei de la Patrimoniu, domnului Doldor și echipei sale, precum și Direcției Generale Juridice din MADR pentru finalizarea HG-urilor și asigurarea finanțării cercetării la nivelul la care s-a putut.

Nu pot încheia fără a evidenția aici pe cei care începând de la înființarea ASAS (1969) și până în prezent au gestionat cu bine sistemul de cercetare agricolă din România: chiar dacă în multe momente condițiile și mediul în care se găseau nu erau în condiții de normalitate.

- Academician NICOLAE GIOSAN (14.11.1969 – 17.09.1981)
- Dr. ing. ANGELO MICULESCU (18.09.1981 – 4.11.1982)
- Prof. dr. TIBERIU MUREȘAN (05.11.1982 – 4.11.1993)
- Dr. ing. CORNELIU RĂUȚĂ (5.11.1993 – 5.11.1997)
- Prof. dr. VIOREL ALEXANDRU VRÂNCEANU (06.11.1997 – 05.11.2011);
- Acad. CRISTIAN HERA (06.11.2001 – 10.12.2009)
- Prof. dr. GHEORGHE SIN, membru corespondent al Academiei Române (10.12.2009 – 11.12.2017)
- Prof. dr. emerit dr. h.c. VALERIU TABĂRĂ (1.08.2018 - prezent)

LA MULȚI ANI, A.S.A.S !

La mulți ani și succes tuturor celor care lucrează cu multă
dăruire în cercetarea agricolă românească.

Prof. univ. dr. ing. dr. h. c. Valeriu TABĂRĂ
București, 3.10.2019

